

ІНТЕРНЕТ– АДИКЦІЯ: ПРОБЛЕМИ ТА НЕБЕЗПЕКИ

Скотаренко В. С.

Науковий керівник – ст. викладач Омельченко Г.Ю.

Харківський національний технічний університет сільського господарства
імені Петра Василенка

(61024, Харків, вул. Алчевських, 44, кафедра ЮНЕСКО «Філософія людського
спілкування») та соціально-гуманітарних дисциплін

E-mail: valyaskotarenko1999@gmail.com)

Інтернет сьогодні постає феноменом, який максимально відповідає інтересам користувачів. Спілкування в Інтернеті приховує в собі безліч психологічних пасток, які спочатку видають себе за привабливі можливості.

Пастка перша - легкість і безпека створення нових контактів. Мережеві «відносини» надзвичайно легко почати, їх дуже просто закінчити. Немає необхідності турбуватися про те, як ви виглядаєте, яке враження справляєте на оточуючих: інші побачать вас, тільки якщо ви цього захочете, і таким, яким ви захочете. Виникає чарівна, захоплива ілюзія повноцінної емоційного життя, позбавленої тих неминучих недоліків і труднощів, які приносить реальне спілкування. Інтернет-відносини майже не вимагають емоційних трудовитрат. Можна просто видалити контакт зі свого списку, заблокувати можливість відправляти тобі повідомлення, змінити адресу поштової скриньки, і почати спочатку. Результатом стають численні короткі і порожні віртуальні відносини, страх створювати відносини реальні, бажання притупити почуття самотності новими і новими віртуальними романами.

Інша пастка: інтернет дає можливість бути не собою. Яка різниця ким ви є в справжньому житті? У мережі ніщо не перешкодить вам сяяти ерудицією (під рукою є мережеві енциклопедії) і дотепністю. Можна приміряти на себе і зіграти будь-яку роль, яку завжди хотілося зіграти, але було страшно, соромно, ніяково. Мережеві відносини часто призводять до втрати «самоідентичності», вони дозволяють пограти в «себе-іншого», і великий ризик загратися. Відбувається зміна пріоритетів: реальне життя починає здаватися нудною преамбулою до «справжньої».

Образ іншої людини в Інтернет-спілкуванні абсолютно позбавлений реальності. Ми наповнюємо його власними фантазіями, прихованими бажаннями, незадоволеними потребами, і з готовністю віримо, що людина по той бік монітора дійсно така. Спілкуючись зі своїм віртуальним співрозмовником, люди звичайно ж, впевнені, що спілкуються з людиною, яка так їм підходить, так розуміє, завжди уважно вислуховує, але насправді спілкування відбувається з самим собою, люди спілкуються з образом, який самі ж і придумали. У чому небезпека. Жити в фантазійному світі деякий час надзвичайно приємно, однак продовжувати ілюзію нескінченно неможливо. Створений ідеальний образ напевно чи відповідає дійсності, звідси впливає розчарування, а часом навіть і депресія.

Інтернет-адикція - нав'язливе бажання вийти в Інтернет і хвороблива нездатність вчасно відключитися від нього. Не піддавайтесь цій залежності та живіть на «повну силу» в реальному світі з реальними людьми.